

פ"א א מ"י פ"ג מהלכות
כלים הלכה ב'
פ"ב ב מ"י פ"ו מהלכות
שבת הלכה ז' ע"ט
א"ח ס"י פ"ג סעיף ג'
פ"ג ג מ"י ע"ג הלכה כ'
ע"ט ע"ג סעיף ג'
פ"ג ג מ"י ע"ג סעיף ג'
פ"ג ג מ"י ע"ג סעיף ג'

פ"ג ד מ"י ע"ג הלכה כ'
ע"ט ע"ג סעיף ג'
א"ח ס"י פ"ג סעיף ג'
פ"ג ג מ"י ע"ג הלכה כ'
ע"ט ע"ג סעיף ג'
פ"ג ג מ"י ע"ג סעיף ג'
פ"ג ג מ"י ע"ג סעיף ג'

רב ניסים גאון

אין הלכה כר"י יוסי לא
בהלכות ולא בחללים.
ובחללים הוא שאמר ר'
יוסי ובהן רחבין ג'
טפחים. ובא הלכתי שנו
במסכת שבת בפרק ח'
שרצים אמר ר' יוסי והלא
היא הילמי בן מרובה בין
מנוטה.

רבנו הנאל

במים מי מקוה. כל בשרו,
מים שלג גופו עולה
בדן. וכמה הן אמה על
אמה ברום שלוש, ושיעורו
המים מ' אה. וחזרו
לחשוב היה היאך עולין
בו ק"ג מיקה. ואמרין
מכיו הים כמה היו רחבו
עשר על עשר, וקומתו
(ע"ה) [ה'] אמה, עשר
אמות על עשר אמות
ברוחב, בגובה אמה הרי
הן ק' אמות בחבתייאה,
ויש ביים גובה ה' אמות,
כשתוציא לכל אמה גובה
בעשר על עשר רוחב ק'
אמה נמצא בים כולו ת"ק
אמה אורך בגובה אמה
אחת. ושיעור המיקה
אמה על אמה רחב ברום
ג' אמות, נמצאו ב' ש'
אמות ק' מיקה. שתייהו
עדיין מחשבוין הים ק"ק
אמה ק"ג חמשים מיקה
היה דיי לים ת"ג למה
ג' אמות תירות. והדין
כי זה החשבון עשר אמה
על עשר אמה, מאה
אבל בים שהוא עגול
אין זה כולו. ואקשינן
אי הכי מרובע יתר על
העגול רביע, ואנו חשבנו
ת"ק אמה בים מרובע
חסר רביע, נמצאת מרובע
העגול שפיה אמה. ש'
אמה ק' מיקה, וי"ה
אמה כ"ה מיקה בכל
שלש אמות מיקה. הנה
לא תמצא בים אלא
ק"ה מיקה, אך תני ר'
חייא ק"ג מיקה. ושבתין
שלש (מאות) [אמות]
התחתונות מרובעות שהן
ק' מיקה, ושתי אמות
העליונות עגולות והן
מרובעות ק"ק אמה,
כשתוציא ריבועים (ג')
בג' אמה ושיעורין (ג')
אמה, (הך) [היתירין ג']
מיקה שלש אמות לכל
מיקה. ולא יתכן שתאמר
העליונות מרובעות דכתיב
משפתו אל שפתו עגול.
וגם לא יתכן שתאמר כי
פחות שתי אמות הוא

העגול, שנא אלפים בת יכיל. והבת היא שלש סאין, שנא מעשר הבת מן הכור. והכור עשר אפוח, והאפוח שלש סאין, ובת האפוח והבת תוכן אחד יהיה. שנמצא (לאלפים) [שששת אלפים] סאין מביל הים, והמקוה מ' אמה נמצאו ששת אלפים סאה ק"ג מיקה, בכל מיקה מ' אה. ואין חשבון זה עולה אלא כשיהיו שלש אמות התחתונות מרובעות, ושתי אמות העליונות עגולות. כתוב אחד אומר אלפים בת יכיל, וכתוב אחד אומר שלשת אלפים. ספינה אלכסנדריה א"פ שיש להם שלשים מחזיקים מ' אה בלח שהן כוריים ביבש טהורין. פי' שאין יכולין להטלטל מליאין וריקנין. כוריים הן ס' סאין כל כור ל' סאין, נמצא הובש כשיבש עורף על הלח שאינו יכול להגיש עשירים סאה על ארבעים של לח, והשלישי פיסקא, לחיים שאמרו גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהן, וכמה כל שהן תני ר' חייא אפילו ברוח הטרבל. פי' חוט הטרבל חוט חזק כפול שתורפין בו הטרבל, כדכתיב כפיתו בסרבליוהו. תנא עשה לחי לחצי

כמך, מרובע יתר על העגול רביע. מפורש כצ"ל מעצבין [לקמן ד' טו]: **י"ש"ב** גודשא תלתא. אומר ר"ת דנפקא מינה לענין מקח וממכר אם התנה לתת לו סאה גדושה או לתת לו כלי המדה: **פ"ק** חזי. פ"ה וכבר נהגו צלמי משהו וכיון דאין הלכה כרבי יוסי צלמי כ"ש צהילמי דאפילו רב הונא בר חיננא דפליג צלמיים מודה צהילמי ושרי לעשות מי מלח צבנת צבציל ליתן על עופות לזיון וחס' נתן מלח על עופות ואח"כ נתן משקין עליהם הוי שרי אפילו לרבי יוסי שהשמנונית ממתיק את המלח דמתנן בפ' שמנה שרליס (שבת ד' קס): ואלו הן מי מלח המותרים נתן שמן צמחילה לתוך המים או לתוך המלח: תא

ובר שיהן כוריים ביבש טהורין: **מתני'** - לחיין שאמרו גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים: **גמ'** לחיין שאמרו כו' לימא תנן סתמא כר"א ^א דאמר לחיין בעינן לא מאי לחיין דעלמא אי הכי קורה נמי ניתני קורות ומאי קורות דעלמא הכי קאמר אותן לחיין שנחלקו בהן ר' אליעזר וחכמים גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ^א וכמה כל שהוא תני רבי חייא ^א אפילו כחוט הטרבל תנא ^א עשה לחי לחצי מבוי אין לו אלא חצי מבוי פשיטא אלא אימא י"ש לו חצי מבוי הא נמי פשיטא מהו דתימא ליחוש דילמא אתי לאישתמושי בכוליה קמ"ל אמר רבא דעשה לחי למבוי והגביהו מן הקרקע שלשה או שהפליגו מן הכותל שלשה לא עשה ולא כלום אפילו לרשב"ג דאמר ^א אמרינן לבוד הני מילי למעלה אבל למטה כיון דהויא מחיצה שהגדיין בוקעין בה לא קאמר: ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים: אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל אין הלכה כר' יוסי לא ^א בהילמי ולא בלחיין אמר ליה רב הונא בר חיננא בהילמי אמרת לן בלחיין לא אמרת לן מאי שנא בהילמי דפליגי רבנן עליה לחיין נמי פליגי רבנן עליה א"ל שאני לחיין משום דקאי רבי כוותיה רב רחומי מתני הכי אמר רב יהודה בריה דרב שמואל [בר שילת] משמיה דרב אין הלכה כרבי יוסי לא בהילמי ולא בלחיין א"ל אמרת אמר להו לא אמר רבא האלהים אמרה וגמירנא לה מיניה ומאי טעמא קא הדר ביה משום דר' יוסי ^א נימוקו עמו אמר ליה רבא בר רב חנן לאב"י הילכתא מאי א"ל פוק חזי מאי עמא דבר איכא דמתני לה אהא ^א השותה מים לצמאו אומר השהכל נהיה בדברו ר' טרפון אומר בורא נפשות רבות וחסרונו ^א על כל מה שבראת א"ל רב חנן לאב"י הילכתא מאי א"ל ^א פוק חזי מאי עמא דבר איתבר

ו' אלפים סאין. שהן ק"ג מקואות ד' אלפים הוי מ' אמות סאין שהן ק' מקואות של מ' אלפים. זים שעשה שלמה כתיב צדכי הימים: גודשא. כמני רגפו תלוי צבגלה נשים חסודות. מגדל. מנשתי"ר: זכור ספינה אלכסנדריה. עושה זה ענין צור ונתן שם מים מתוקים: ^א טהורין. לפי שגדולים יותר מאלו ורחב יותר עליהן שהרי אין מטולטלנין מלח וריקנין: שהן כוריים ציבש. שאדם יכול לגדש. אלמא גודשא מילתא וצכלי שגובהו כחצי ארכו ורחב קאלמר כים: **מתני'**: **גמ'** לחיין דעלמא. אכל מצואות קאי: אי הכי. רישא דקמתי ויג: הקורה שאמרו כו' ליתני נמי הקורות שאמרו ואימא מאי קורות קורות דעלמא: לחיין שנחלקו בהן ר"א וחכמים. דלר"א תרתי ולרבנן חדא זהו שיעורן דמפרש מיהו סתמא לא כמר דייקא ולא כמר דייקא: הסרבן קו"ט: לחי מצוי. שהכניס הלחי לפנים הרצה עד חצי ארכו של מצוי כה: אין לו אלף חצי מצוי. שאסור להשתמש אלף מן חליו ולפנים: יש לו. דאין לו לא איצטרך לאשמעינן אלף הא אתא לאשמעינן דהימנו ולפנים קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת לכותל אחר דאפליגו בה רשב"ג ורבנן (לעיל ע"א): שרליס [קס]. הילמי שאלמיר"א צלע"ו: משום דקאי רבי כוויס"ל (לעיל ע"א): דלוקימנא צחלר קטנה שנתפרס הגדולה: נימוקו עמו. טעמי ראייתו מצוי ל"א צכל דחנקתיה אומנא: שהכל נהיה צדברו. לפניו ולאחריו לא כלום: ר"ט אומר בורא נפשות רבות. ואני שמעתי דר"ט צל לחייב אף ברכה אחריו בורא נפשות רבות ולא נהירא ^א דלמרנין צמס' נדה (ד' נא): יש טעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו ולאחריו למאני מאי ^א והינין זה ולרב פפא דמזבך אמאי כו' ולא אמרינן ולרבי טרפון דמחייב אמאי מאי איכא למימר אלף נראה לי דרבי טרפון אלפניו קאמר: העומד

מס חיים, מכלל דשאר עמקין לאו מס חיים בעו, ומיחו צמים, צמים המיוחסין מנקוה, א"פ שכן נגשים (תרגום י"א) א"ו: צמים, מים המיוחסים עמקין מתחילה מעלמס, מדלג כמי צמים (בשריף) למעשי שאותן דליל השתא ומייתו ועבול (רשב"א פסחים קס). כל בשרו. משמע כל בשרי כחד (לעיל ד' מלגל כמי צמו משמע שכל גופו עולה בן, שאינו נראה אלף כולו מוסקה בן (רשב"א פסחים קס). כמה מרובע יתר על העגול רביע. ממני' היא, והדברים נראים לעינים דלילי אמה עגולה חוט שלג אמות מיקפה, ואמה מרובעת לריכה חוט ד' לטובה, אמה לכל רוח (סוכה ט"ו). הקש. ונזפת עגולין אשכריים (שבת לה). ובור ספינה אלכסנדריה. ספינה גדולה שפושט בה לים הגדול ומי הים מלחין ועושין כלו עליו מלח בור ומוטין למחו מים יפים (שבת לה). ארבעים סאה בבל. לא אין לו גודש (שם). שהן כוריים. ששים סאה. ביבש. שהגוש מחזיק עליה, ככלים שלגים שהיו עשויין כים שעשה שלמה גובהן כחצי רחמן והם עגולים (שם). המושך בעמוד הבא.

צמים. משמע מים מחוברין יחדיו: כמה הוו להו. להך עשר על עשר ברום חמש אמות כמה גובה יש בהן צמחה על אמה בריבועו של מקוה: **ת"ק** גרמידי. כיצד חלקהו לעשר רצועות הרי לכל רצועה עשר אמות אורך צרוחצ אמה ורום חמש חתכים לחתיכות של אמה אמה הרי מאה חתיכות של אמה על אמה על אמה ברום חמש אמות שים זו על זו אמה על אמה על אמה הוה ת"ק אמות: לפלס מאה. גובה: מאה. מקואות שלש אמות למקוה: הני מילי ציבוע. אם היה מרובע שיהא צו אורך ורוחב לצדדין כצמחצמיתו והיו לרצועות שוות צ"י אמות לרצועה כדפרישית: **יש שעשה שלמה עגול היה. כדכתיב** עגול קצבו ונמלא שאין אורך הרצועות עשר אמות אלף רצועה האתלענית לצדה דכל דבר עגול רחב צמחצמיתו וקצר לכל צדדיו: **מכדי דמא כל מרובע יתר על העגול רביע. דהא כל עיגול שרצחו עגול יש בו היקף שלש אמות דמתנן צמחצמיתו** ^א ואם היה מרובע אמה על אמה היה לו היקף ד' אמות אמה לכל רוח נמלא מרובע יתר על העגול רביע הלכך האי יש עגול דשעריניה צחמש מאות אמיין צמרוצע צעיין לצבורי רצבא מינייהו אימעט לכו ארבע מאה תלת מאה דאינון מאה מקואות ולמאה אמיין דאישמירי הוו עשרים וחמש מקואות ארבע אמות למקוה דהני ארבע תלת הוא דהוו שהרי אמות קצרות הן: **שלש אמות סתמונות מרובעות. ויש בהן י' רצועות של י' על י' ש' שהן מאה אמה ברום ג' צרוחצ אמה דהיינו תלת מאה אמיין גובה צמחה על אמה והן ק' מקואות: וצ' ועליונות עגולות. ואני הוו מרובעות הוו להו מאתנן גרמידי השתא דאינון עגולות כי צצרת ריבעא פשו להו ק"ג דאינון ג' מקואות: נהי דאיפכא לא מניס אמר. דליהו מתמונות עגולות ועליונות מרובעות דשפתו עגול כתיב [מ"א ז] אלף שמים עגולות מנא לן דילמא תד' הוא דהויא עגולה ומו לא וטפי מק"ג מקואות הוא עמוק: לא סלקא דעתך. שיהא מחזיק יותר מק"ג מקואות: **מעשר הצמס מן הכור. כור שלשים סאין וכי הוי הצמס מעשר דליה אשתכח דג' סאין הויא: דהוו להו. הך אלפים צת:****

במים במי מקוה יכל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום שלש אמות ושיעורו חכמים מי מקוה ארבעים סאה כמה הוו להו חמש מאה גרמידי תלת מאה מאה למאה וחמשין חמשין בארבע מאה וחמשין סגיא הני מילי בריבועא ים שעשה שלמה עגול היה ^א מכדי כמה מרובע יתר על העגול רביע לארבע מאה מאה עשרים וחמשה הני מאה ועשרים וחמשה הוו להו תני רבי בר יוחקאל ים שעשה שלמה שלש אמות תחתונות מרובעות ושתיים עליונות עגולות נהי דאיפכא לא מצית אמרת דשפתו עגול: כתיב אלא אימא חדא לא סלקא דעתך דכתיב ^א אלפים בת יכיל בת כמה הויא שלש סאין דכתיב ^א מעשר הבת מן הכור דהוה להו שיתא אלפי גריוי והא כתיב ^א מחזיק בתים שלשת אלפים ההוא לגודשא ^א אמר אב"י שמע מינה האי גודשה תלתא הוי ^א ותנן נמי ^א שידה תיבה ומגדל כוורת הקש וכוורת הקנים ובור ספינה אלכסנדריה אע"פ שיש להן שולים והן מחזיקות ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש טהורין: **מתני'** - לחיין שאמרו גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים: **גמ'** לחיין שאמרו כו' לימא תנן סתמא כר"א ^א דאמר לחיין בעינן לא מאי לחיין דעלמא אי הכי קורה נמי ניתני קורות ומאי קורות דעלמא הכי קאמר אותן לחיין שנחלקו בהן ר' אליעזר וחכמים גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ^א וכמה כל שהוא תני רבי חייא ^א אפילו כחוט הטרבל תנא ^א עשה לחי לחצי מבוי אין לו אלא חצי מבוי פשיטא אלא אימא י"ש לו חצי מבוי הא נמי פשיטא מהו דתימא ליחוש דילמא אתי לאישתמושי בכוליה קמ"ל אמר רבא דעשה לחי למבוי והגביהו מן הקרקע שלשה או שהפליגו מן הכותל שלשה לא עשה ולא כלום אפילו לרשב"ג דאמר ^א אמרינן לבוד הני מילי למעלה אבל למטה כיון דהויא מחיצה שהגדיין בוקעין בה לא קאמר: ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים: אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל אין הלכה כר' יוסי לא ^א בהילמי ולא בלחיין אמר ליה רב הונא בר חיננא בהילמי אמרת לן בלחיין לא אמרת לן מאי שנא בהילמי דפליגי רבנן עליה לחיין נמי פליגי רבנן עליה א"ל שאני לחיין משום דקאי רבי כוותיה רב רחומי מתני הכי אמר רב יהודה בריה דרב שמואל [בר שילת] משמיה דרב אין הלכה כרבי יוסי לא בהילמי ולא בלחיין א"ל אמרת אמר להו לא אמר רבא האלהים אמרה וגמירנא לה מיניה ומאי טעמא קא הדר ביה משום דר' יוסי ^א נימוקו עמו אמר ליה רבא בר רב חנן לאב"י הילכתא מאי א"ל פוק חזי מאי עמא דבר איכא דמתני לה אהא ^א השותה מים לצמאו אומר השהכל נהיה בדברו ר' טרפון אומר בורא נפשות רבות וחסרונו ^א על כל מה שבראת א"ל רב חנן לאב"י הילכתא מאי א"ל ^א פוק חזי מאי עמא דבר איתבר

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ר' טרפון וכו' ולא נהירא לומר דקאי ר' טרפון אלא אלפניו ולא אחריו ואמרין גמס' נהי:

גליון הש"ס
גמ' אפילו כחוט הטרבל. ע"ל לקמן דף פ ע"ב מ"ה אכל קורה. ופ"ה ס"י ע"ד:

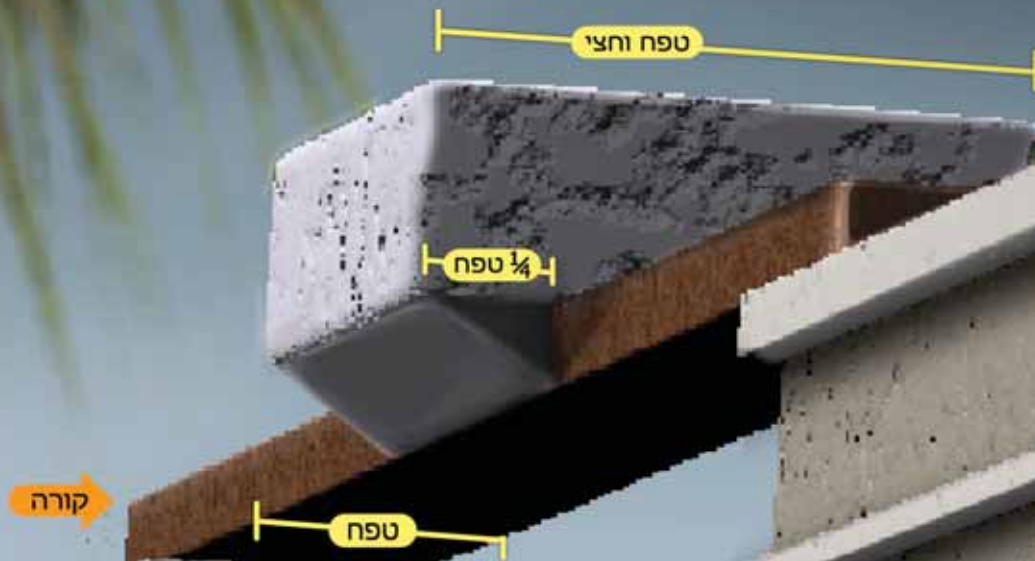
לענין רש"י
מנשתי"ר [מנשתי"ר]. ארון כלים. ק"ט. מעיל. שלמוריא"א. מי מלח של שימורים.

מוסף רש"י
במים במי מקוה. המיוחסין משמע ואש"ג ללא חיים מדלג כתיב חיים (לעיל ד' טו) מניס נקודתו צמס"ס משמע מים המיוחסים, לאפוקי שאובין, ומיחו מים חיים לא לריק, מדכתיב בור (ויקרא טו)

מס חיים, מכלל דשאר עמקין לאו מס חיים בעו, ומיחו צמים, צמים המיוחסין מנקוה, א"פ שכן נגשים (תרגום י"א) א"ו: צמים, מים המיוחסים עמקין מתחילה מעלמס, מדלג כמי צמים (בשריף) למעשי שאותן דליל השתא ומייתו ועבול (רשב"א פסחים קס). כל בשרו. משמע כל בשרי כחד (לעיל ד' מלגל כמי צמו משמע שכל גופו עולה בן, שאינו נראה אלף כולו מוסקה בן (רשב"א פסחים קס). כמה מרובע יתר על העגול רביע. ממני' היא, והדברים נראים לעינים דלילי אמה עגולה חוט שלג אמות מיקפה, ואמה מרובעת לריכה חוט ד' לטובה, אמה לכל רוח (סוכה ט"ו). הקש. ונזפת עגולין אשכריים (שבת לה). ובור ספינה אלכסנדריה. ספינה גדולה שפושט בה לים הגדול ומי הים מלחין ועושין כלו עליו מלח בור ומוטין למחו מים יפים (שבת לה). ארבעים סאה בבל. לא אין לו גודש (שם). שהן כוריים. ששים סאה. ביבש. שהגוש מחזיק עליה, ככלים שלגים שהיו עשויין כים שעשה שלמה גובהן כחצי רחמן והם עגולים (שם). המושך בעמוד הבא.

מס חיים, מכלל דשאר עמקין לאו מס חיים בעו, ומיחו צמים, צמים המיוחסין מנקוה, א"פ שכן נגשים (תרגום י"א) א"ו: צמים, מים המיוחסים עמקין מתחילה מעלמס, מדלג כמי צמים (בשריף) למעשי שאותן דליל השתא ומייתו ועבול (רשב"א פסחים קס). כל בשרו. משמע כל בשרי כחד (לעיל ד' מלגל כמי צמו משמע שכל גופו עולה בן, שאינו נראה אלף כולו מוסקה בן (רשב"א פסחים קס). כמה מרובע יתר על העגול רביע. ממני' היא, והדברים נראים לעינים דלילי אמה עגולה חוט שלג אמות מיקפה, ואמה מרובעת לריכה חוט ד' לטובה, אמה לכל רוח (סוכה ט"ו). הקש. ונזפת עגולין אשכריים (שבת לה). ובור ספינה אלכסנדריה. ספינה גדולה שפושט בה לים הגדול ומי הים מלחין ועושין כלו עליו מלח בור ומוטין למחו מים יפים (שבת לה). ארבעים סאה בבל. לא אין לו גודש (שם). שהן כוריים. ששים סאה. ביבש. שהגוש מחזיק עליה, ככלים שלגים שהיו עשויין כים שעשה שלמה גובהן כחצי רחמן והם עגולים (שם). המושך בעמוד הבא.

עירובין דף י"ד ע"א

מבוי

© כל הזכויות שמורות | 1.4023

”כיון דרחב לקבל טפח אידך חצי טפח מלבין ליה בטינא”

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף י"ח

מעמידי קורה

"ומעמידי קורה אינן צריכין שיהיו בריאים כדי לקבל קורה ואריח" - לשיטת רש"י

עירובין דף י"ד ע"א

מעמידי קורה

© כל הזכויות שמורות 14025

“ומעמידי קורה אינן צריכין שיהיו בריאים כדי לקבל קורה ואריח” - לשיטת ר"ח

עירובין דף י"ד ע"א
שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"ד

© כל הזכויות שמורות 4026 א.

הניח קורה על גבי מבוי ופירס עליה מחצלת והגביה מן הקרקע שלשה
[ועיין במשנה ברורה סי' שס"ג סקע"ח דמיירי שקשר את המחצלת שלא תנוד ברוח]

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"א

קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה, פחות משלושה אי"צ להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"א

© כל הזכויות שמורות | א.4028

קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכו' שלושה צריך להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"א

פחות מ-3 טפחים

© כל הזכויות שמורות | א.4029

שתי קורות אחת יוצאת מכותל זה ואחת יוצאת מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו, פחות משלושה אין צריך להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"א

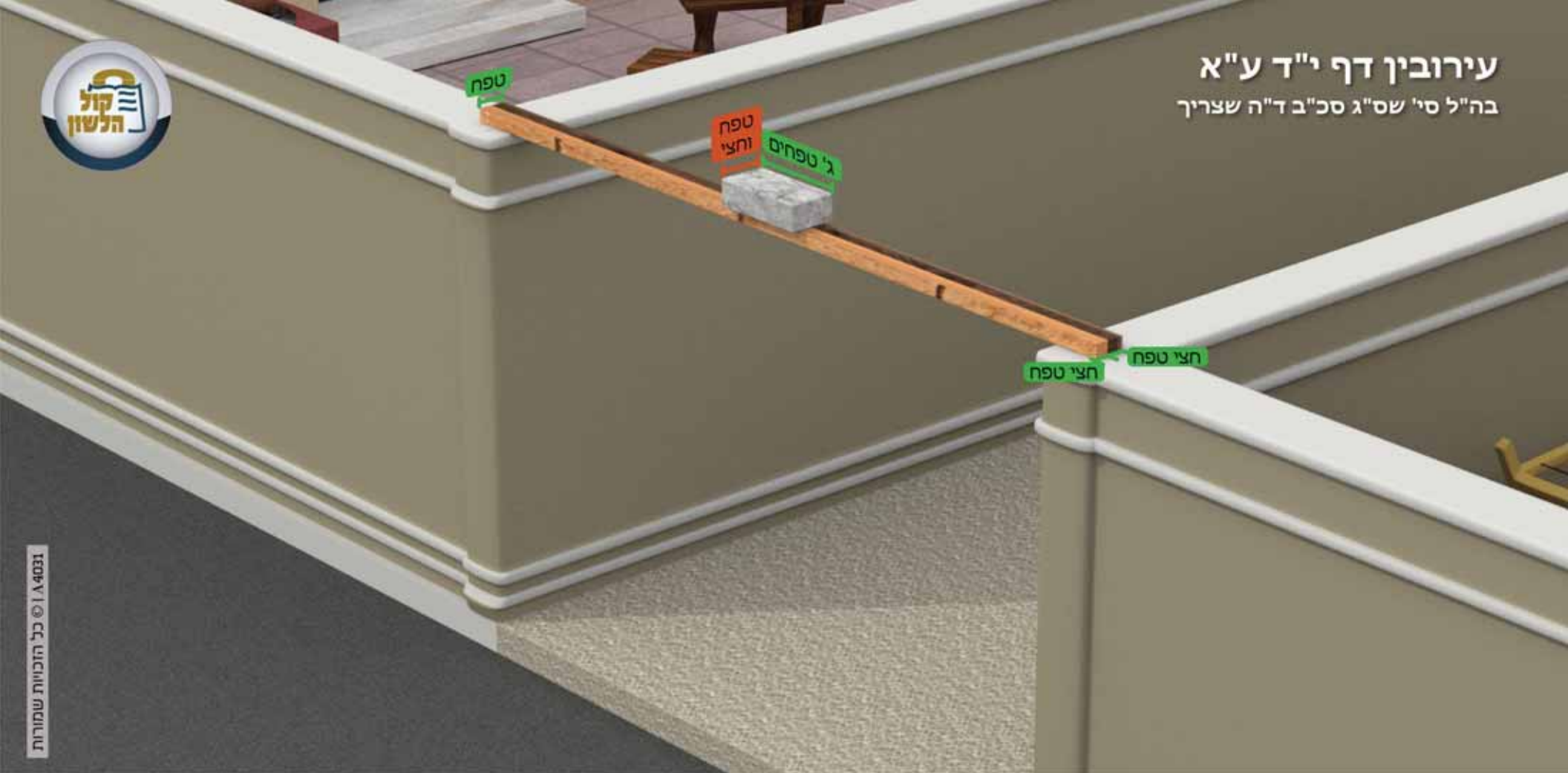
© כל הזכויות שמורות | א 4030

שתי קורות אחת יוצאת מכותל זה ואחת יוצאת מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו וכו' שלושה צריך להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

בה"ל סי' שס"ג סכ"ב ד"ה שצריך

א 4031 | כל הזכויות שמורות

“שתי קורות המתאימות לא בזו כדי לקבל אריח ולא בזו כדי לקבל אריח אם מקבלות אריח לרחבו טפח אין צריך להביא קורה אחרת”
לשיטת רש"י והגהות מימוניות בשם מהר"ם

עירובין דף י"ד ע"א

ג' טפחים

ג' טפחים

טפח וחצי

רשב"ג אומר אם מקבלת אריח לארכו שלשה אין צריך להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"ב

טפח חצי
טפח חצי
פחות
מג'
טפחים

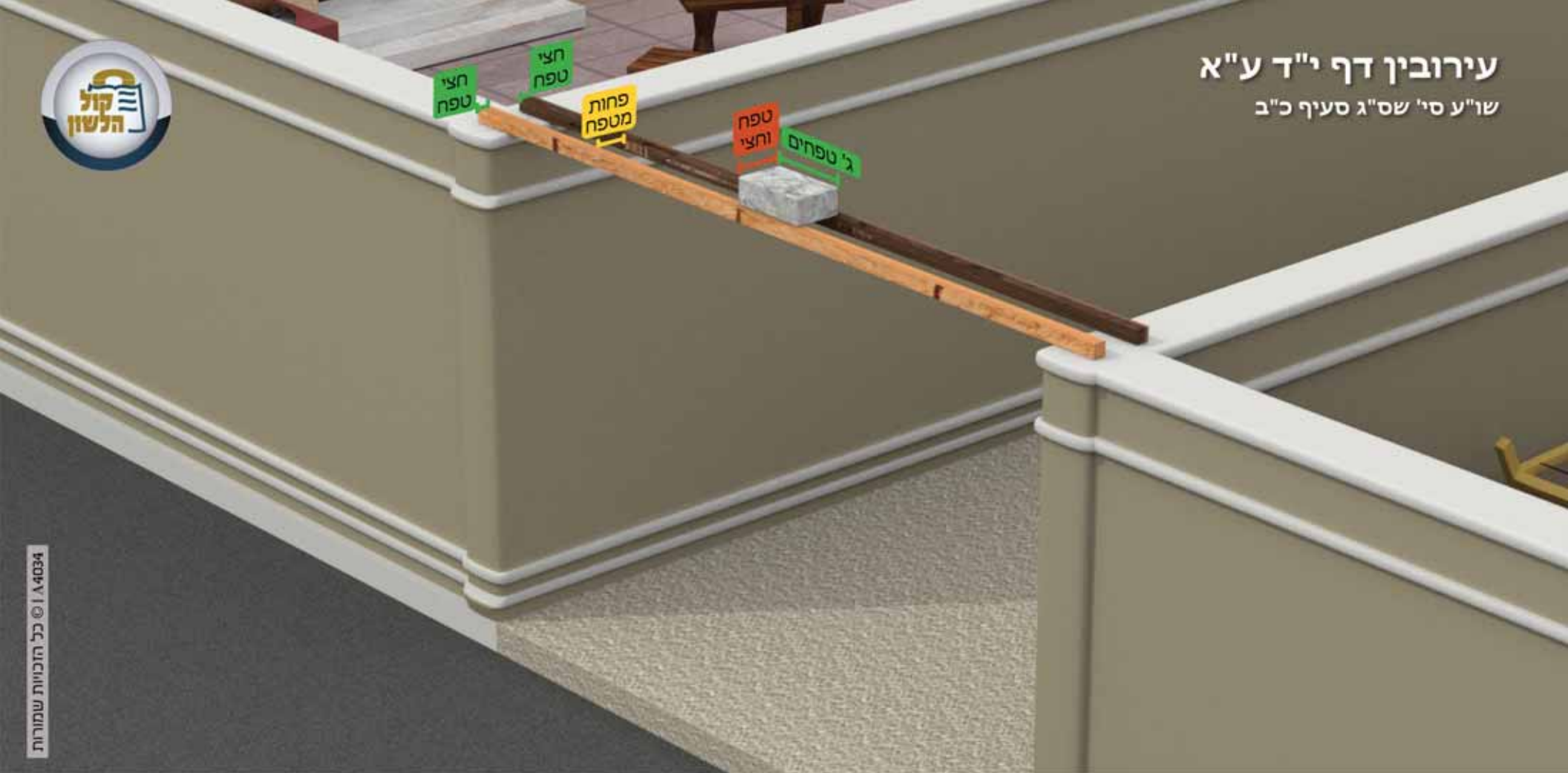
4033 א. | כל הזכויות שמורות

“שתי קורות המתאימות לא בזו כדי לקבל אריח ולא בזו כדי לקבל אריח אם מקבלות אריח לרחבו טפח אין צריך להביא קורה אחרת”
לשיטת הרמב"ם

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"ב

© כל הזכויות שמורות | א.4034

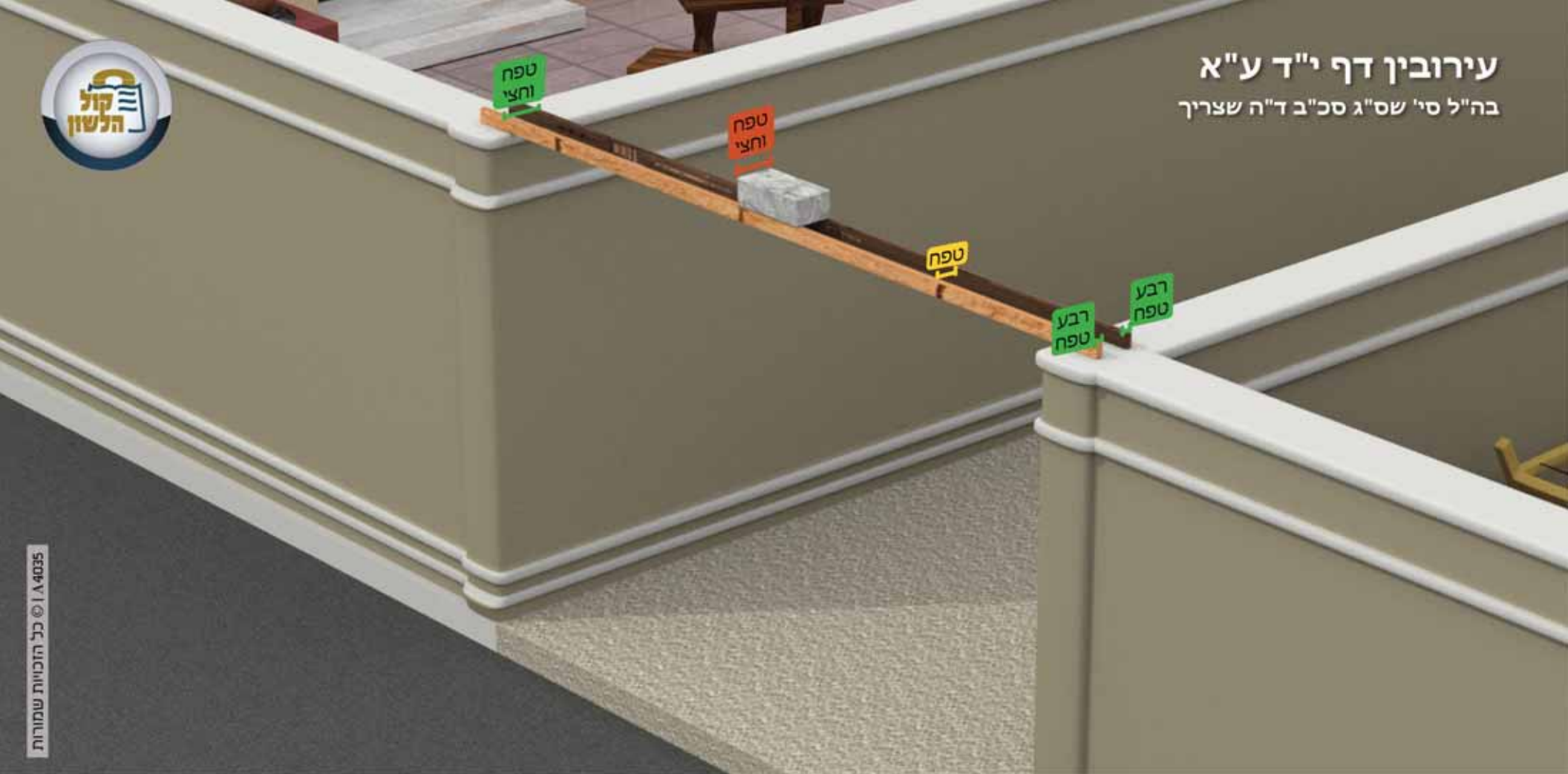
“שתי קורות המתאימות לא בזו כדי לקבל אריח ולא בזו כדי לקבל אריח אם מקבלות אריח לרחבו טפח אין צריך להביא קורה אחרת”

לשיטת הסור ורבינו יהונתן

עירובין דף י"ד ע"א

בה"ל סי' שס"ג סכ"ב ד"ה שצריך

4035 א | כל הזכויות שמורות

“שתי קורות המתאימות לא בזו כדי לקבל אריח ולא בזו כדי לקבל אריח אם מקבלות אריח לרחבו טפח אין צריך להביא קורה אחרת”
לשיטת הרשב"א והר"ן והריטב"א לפי אחד שאפשר להרחיק את הקורות עד טפח

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"ג

“היו אחת למעלה ואחת למטה וכו' רואין את העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה”
וכתב הרמב"ם (פי"ז מהל' שבת הכ"ה) דמיירי שאין בין הקורות ג' טפחים

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"ג'

20 אמה

פחות מ 3 טפחים

היו אחת למעלה ואחת למטה וכו' ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ"ג

פחות מ 3 טפחים

10 טפחים

כל הזכויות שמורות | © א 4038

היו אחת למעלה ואחת למטה וכו' ובלבד שלא תהא וכו' ותחתונה למטה מעשרה

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ'

היא בתוך המבוי ועקמומיתה חוץ למבוי

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ'

20 אמה

© כל הזכויות שמורות
14041 א.

היא בתוך עשרים ועקמימותה למעלה מעשרים

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ'

10 טפחים

היא למעלה מעשרה ועקמומיתה למטה מעשרה

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ'

היא בתוך המבוי ועקמומיתה חוץ למבוי וכו' רואין כל שאילו ינטל עקמומיתה ואין בין זה לזה שלשה אי"צ להביא קורה אחרת, ואם לאו צריך להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ'

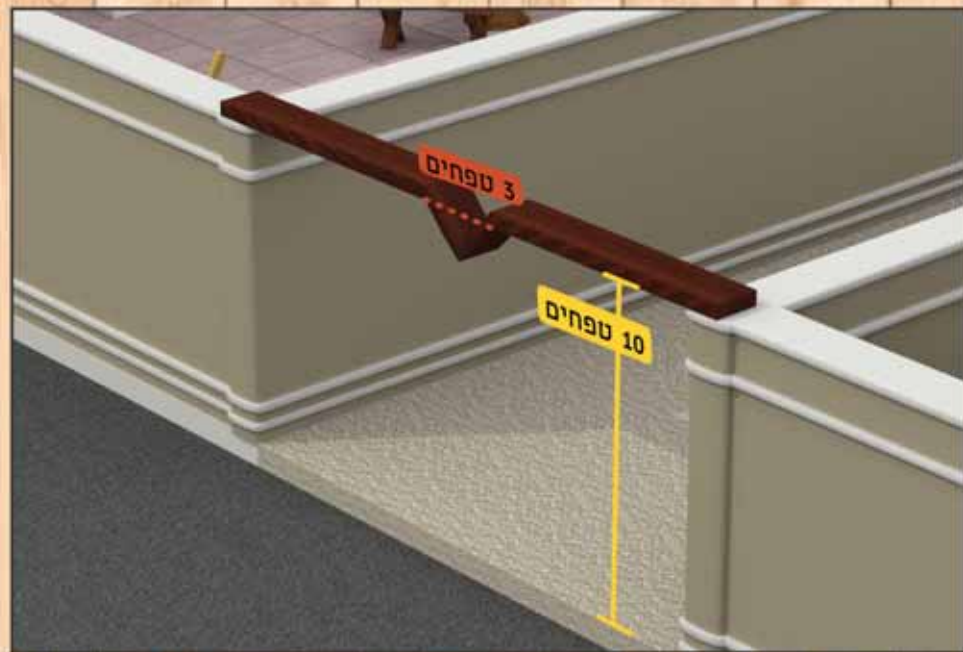
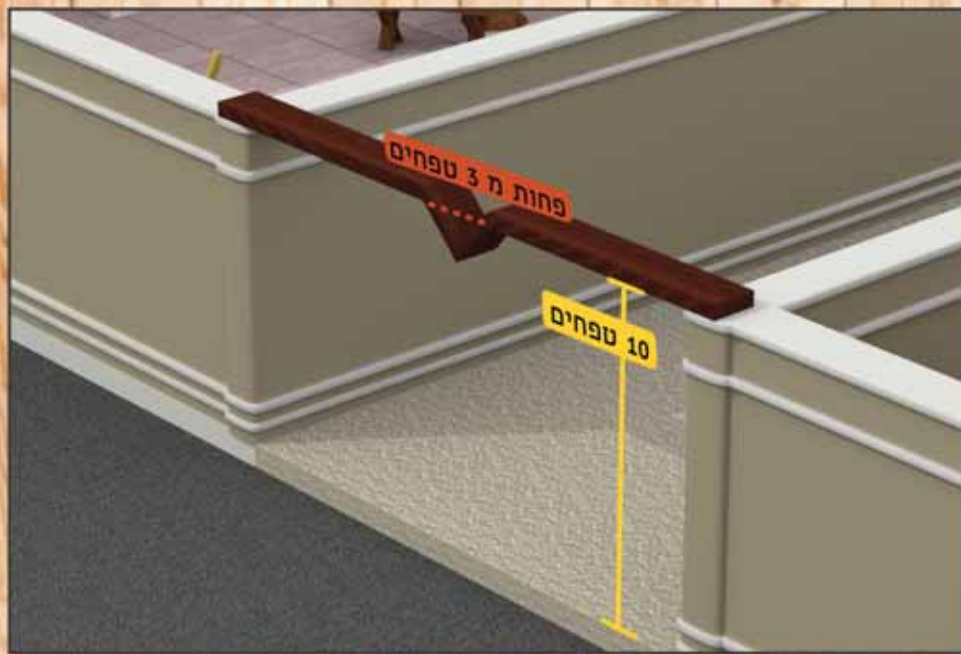

היא בתוך עשרים ועקמימותה למעלה מעשרים וכו', רואין כל שאילו ינטל עקמומיתה ואין בין זה לזה שלשה אי"צ להביא קורה אחרת, ואם לאו צריך להביא קורה אחרת

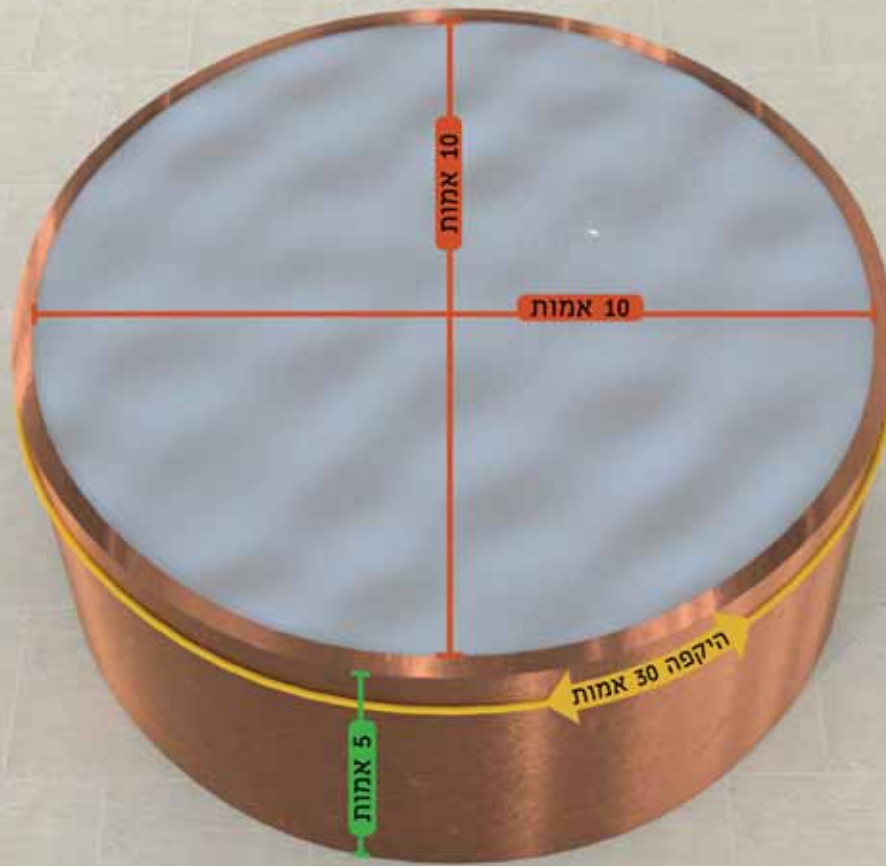
עירובין דף י"ד ע"א

שו"ע סי' שס"ג סעיף כ'

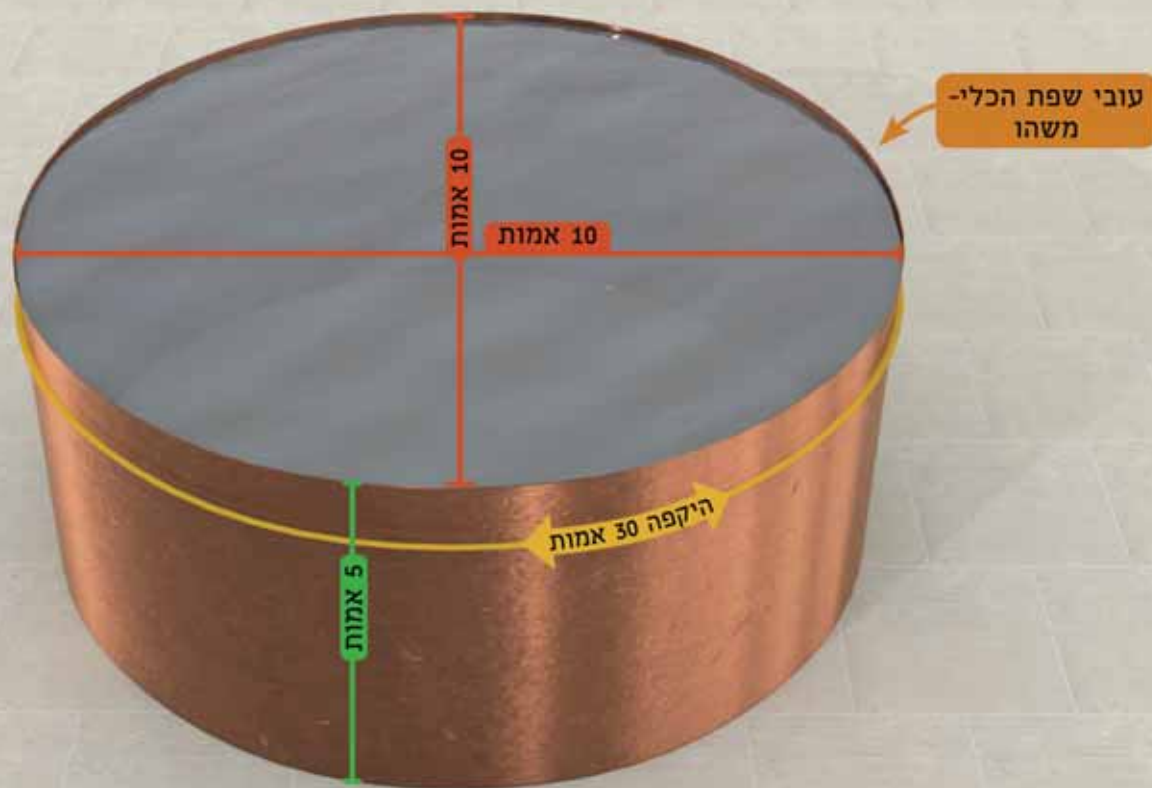
היא למעלה מעשרה ועקמומיתה למטה מעשרה וכו', רואין כל שאילו ינטל עקמומיתה ואין בין זה לזה שלשה אי"צ להביא קורה אחרת, ואם לאו צריך להביא קורה אחרת

עירובין דף י"ד ע"א

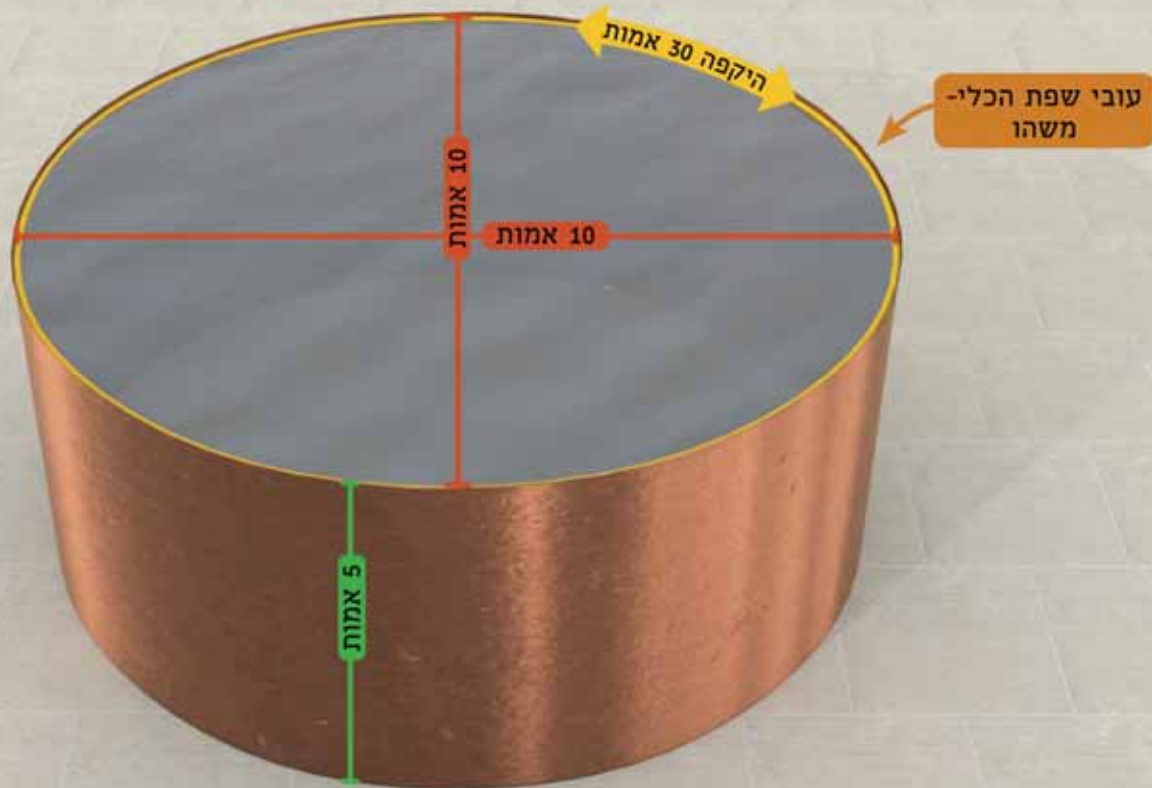

עירובין דף י"ד ע"א

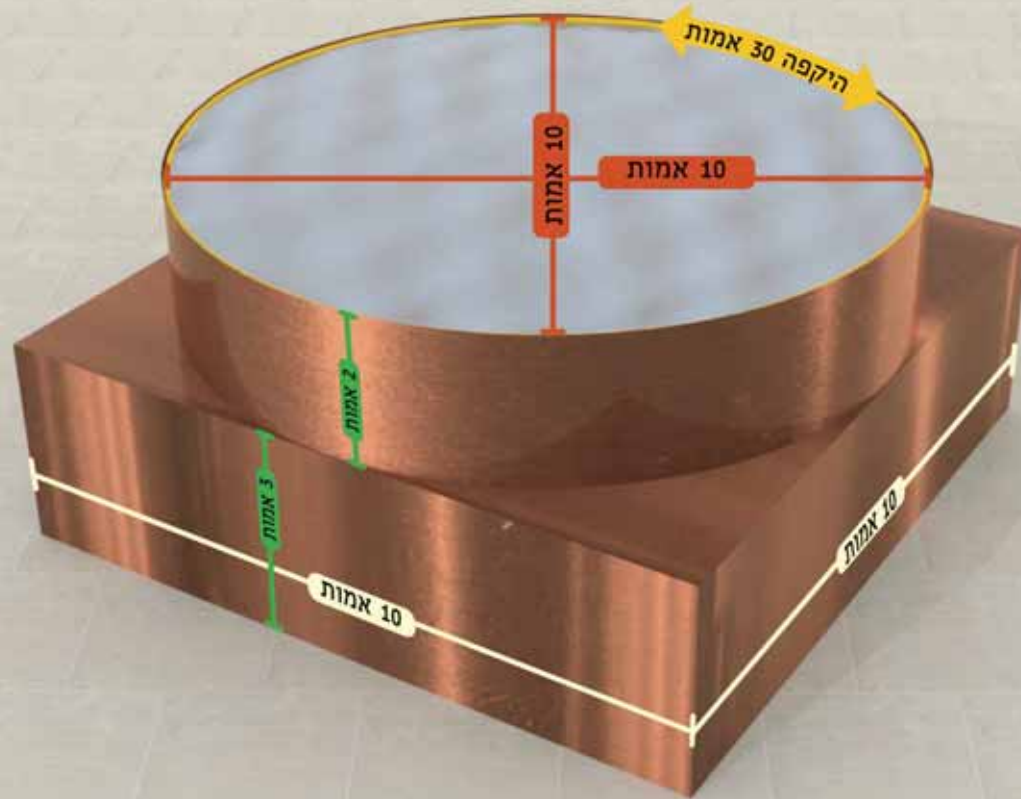

עירובין דף י"ד ע"א

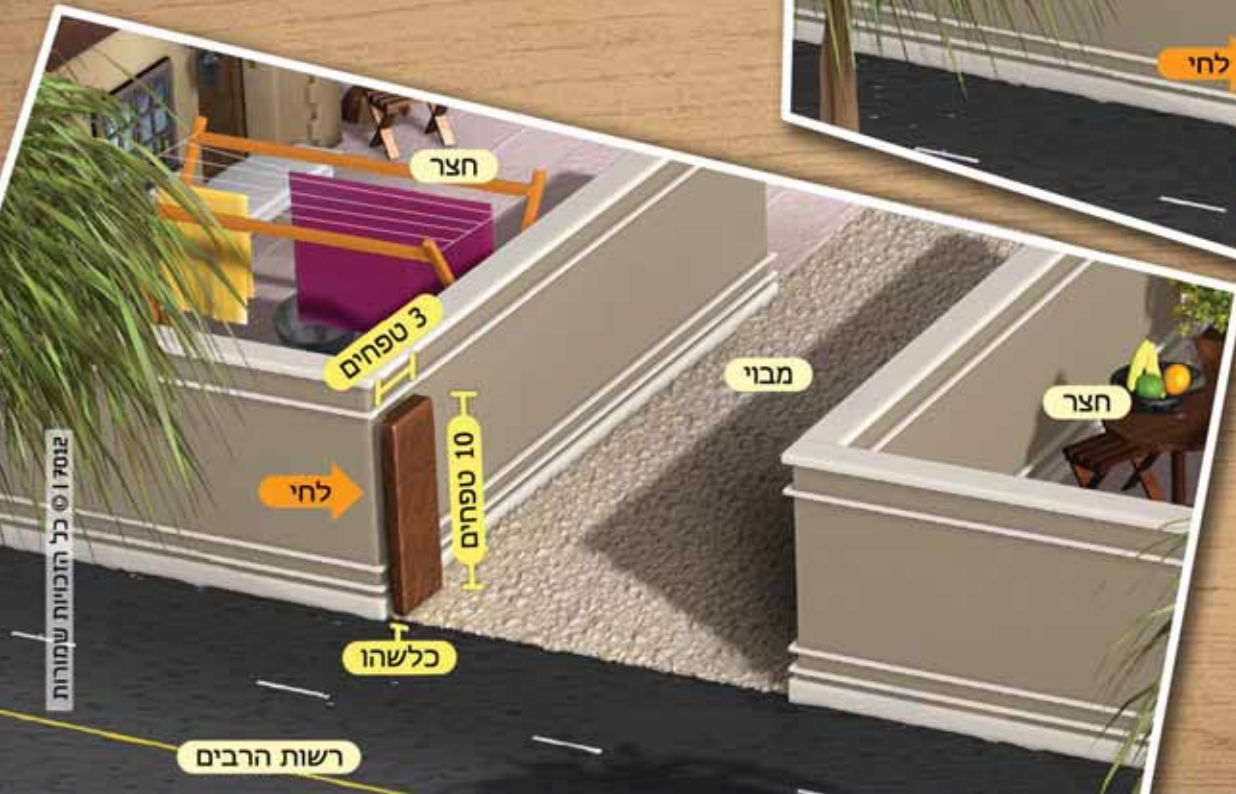
עירובין דף י"ד ע"ב

עירובין דף י"ד ע"ב

משניות פרק א' משנה ו'

2012 © כל הזכויות שמורות

“גבהן עשרה טפחין ורחבן ועביין כלשהו רבי יוסי אומר רחבן שלשה טפחים”

עירובין דף י"ד ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעיף ל"א

לחי

© כל הזכויות שמורות | א. 4050

עשה לחי לחצי מבוי

עירובין דף י"ד ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעיף י'

3 טפחים

© כל הזכויות שמורות 4051 א' ו' 1

עשה לחי למבוי והגביהו מן הקרקע שלשה

עירובין דף י"ד ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעיף י'

© כל הזכויות שמורות 4052 א' ו' כל

עשה לחי למבוי וכו' או שהפליגו מן הכותל שלשה